

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πού εισι, θειά-Παύλαινα,
θειά-Στρουμπούλω, θειά-Γιωργούλα...

Για φέρτε μ' ιδώ τη φουστανέλα μ'
τη διπλή κι τη γαϊτανουφόρα...

κι το γιλέκο μ' το γιορτινό
με τα πράσινα, τα κόκκινα
κι τα κίτρινα σιριτανέλια...

Άει κι το πουκάμισό μου το καινούριο
με τα εβδομήντα εννέα μπαλώματα...

κι το σ'λάχι μου το καλό, να μην
απουλείπει καπνός, πήγανος,
λιβάνι, τσακμακόπετρα,
τσατσαρούλι, καθρεφτούλι κι
καραμπουγιά για το μουστάκι...

και τα τσαρούχια μ' τ' αφόρια...
τα τελατινένια με τις μπλιέ φούντες,
τις μπιρμπιλωτές...

Άει για θα κατέβω
'σια κάτ' στην πέτρινη σπηλιά...
απού 'χει, λέει, φωλιάσει μια νεροφίδα,
να την πνίξω σαν υοφίτσα την καφερή...

Κι απέ να παντρουλοηθώ κομμάτι,
γιατί ψόφησα, ου έρμους, για
μια ψίχα γουργουλαβίδα...

Άει κι νά 'χίτε κι τον νου σας στα πράιτα,
μην πέσουν σε καμιά αγροζημιά... κι
με κλείσουνε στο γκιζντάνι κι κόβω
λίπες από σκορδοστούμπι...